

वै व्यावापृथिवी रोदसी तेऽएष उभे पृणक्ति धूमेनामूं वृद्धेमामिति [७. ३. १. ३०.]
श्रुतेः । तं त्वां स्तुम इति वाक्यशेषः ॥ १०७ ॥

ऊर्जी नपाज्जातवेदः सुशस्तिभिर्मन्दस्व धीतिभिर्हितः ।

वेऽइषः संदधुर्भूरिवर्षसश्चित्रोतयो वामजाताः ॥ १०८ ॥

तिस्रः सतोवृद्धयः यस्या आद्यतृतीयौ द्वादशकौ द्वितीयतुर्यावष्टकौ सा सतो-
वृद्धी । ऊर्क् जलं नपात्पौत्रः हे ऊर्जी नपादपां पौत्र अन्न ओषधिवनस्पतयो
जायन्ते तेभ्योऽग्निर्जायतऽइत्यपां पौत्रत्वमग्नेः । यद्वा ऊर्जीऽन्नस्य नपात् न पातय-
ति नाशयति नपात् पतेर्णिज्जलात्किप् हे अन्नस्याविनाशक । हे जातवेदः जात-
प्रज्ञान धीतिभिः कर्मभिर्निमित्तभूतैर्हितः स्थापितः सन् सुशस्तिभिः शोभनाभिः
शस्तिभिः स्तुतिभिः कृत्वा त्वं मन्दस्व मोदस्व कृष्टो भव मद्विद् स्वपने जाड्ये मदे
मोदे स्तुतौ गताविति धातुः । किमिति कृषः कार्यस्तत्राह यजमानाः त्वे त्वयि
इषो हविर्लक्षणाभ्यन्नानि संदधुः जुहुवुः हविःप्राप्त्या कृषः कार्य इत्यर्थः । कीदृ-
शा यजमानाः भूरिवर्षसः वर्ष इति रूपनाम [निघ० ३. ७.] भूरीणि वर्षासि येषां
ते नानावृषाः । चित्रोतयः चित्रा विचित्रा नानाविधा ऊतयो रक्षा अवनानि
अन्नानि तर्पणानि वा तत्कृतानि येषां ते त्वया तर्पिता इत्यर्थः । वामजाताः
वामं वननीयं सम्भजनीयं जातं जन्म येषां ते विशिष्टदेशजातिकुलोत्पन्ना इत्यर्थः
॥ १०८ ॥

इरज्यन्ने प्रथयस्व जन्तुभिर्स्मे रायोऽमर्त्य ।

स दर्शतस्य वपुषो विराजसि पृणक्षि सानसिं क्रतुम् ॥ १०९ ॥

हे अमरणधर्मन् हे अग्ने रायो धनानि अस्मे अस्मासु त्वं प्रथयस्व विस्तारय ।
कीदृशस्त्वं जन्तुभिः प्राणिभिर्हविःप्रदैर्धर्युप्रभृतिभिः इरज्यन्दीप्यमानः । किं च य-
स्वमीदृशो धनप्रथयिता स त्वं दर्शतस्य दर्शनीयस्य वपुषः चित्याग्निवृषस्य शरी-
रस्य मध्ये विराजसि विशेषेण दीप्यसे विभक्तिव्यत्ययो वा दर्शतेन वपुषा ज्वा-
लालक्षणेन शरीरेण विराजसि । सानसिं चिरंतनं क्रतुं संकल्पं पृणक्षि पूरय-
सि सर्वेष्टं ददासीत्यर्थः ॥ १०९ ॥